

[Indenrigs- og boligministeren.]

Jydsk Husmandskreditforening har nu rettet henvendelse til ministeriet med anmodning om statsgaranti for to 5 pct. afdelinger med løbetid på henholdsvis 45 og 60 år, som foreningen ønsker åbnet for udlån fra begyndelsen af juni termin d. å.

Ingen af de to husmandskreditforeninger har tidligere udstedt 5 pct. kasseobligationer. Forholdet er imidlertid i dag det, at samtlige kreditforeninger på een nær og med undtagelse af husmandskreditforeningerne som følge af det høje renteniveau har åbnet for udlån af 5 pct. serier, og ministeriet har derfor fundet det rimeligt at foreslå statens rentegaranti udvidet til også at omfatte 5 pct. kasseobligationer udstedt af husmandskreditforeningerne, således at disse får mulighed for at yde deres lånsøgere samme vilkår som de andre foreninger.

Da lov nr. 527 af 22. december 1948 vedrørende statens rentegaranti for foreningernes $4\frac{1}{2}$ pct. lån kun omfatter kasseobligationer udfærdiget for lån, der stiftes senest pr. 11. december termin 1952, har ministeriet fundet det hensigtsmæssigt samtidig at foreslå fristen forlænget til 1957.

Når det her foreliggende forslag ikke er indpasset i det før omtalte, skyldes det, at jeg har fundet det rigtigt som hidtil at betragte statens garanti for de højere forrentede kreditforeningslån som værende af mere midlertidig karakter.

Idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslagene, skal jeg anbefale forslagene til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om tillæg til lov om rettens pleje vedrørende behandling af sager angående forræderi og anden landskadelig virksomhed m. v.*

I lov nr. 260 af 1. juni 1945 om tillæg til retsplejeloven er det bestemt, at domme for overtrædelse af straffelovstillægget angående forræderi m. v. kun skal kunne påankes af den tiltalte, når livsstraf eller fængsel i 10 år eller derover er idømt, eller når et særligt nævn, ankenævnet, meddeler tilladelse hertil. Foruden afgørelsen af spørgsmålet om anketilladelse har ankenævnet to andre opgaver, ligeledes med hensyn til sager om overtrædelse af straffelovstillægget: dels er det overdraget nævnet at behandle andragender om genoptagelse af sager, der er pådømt af Højesteret eller landsret, dels afgiver nævnet — i overensstemmelse med

forudsætningen i § 2, stk. 2, i lov nr. 356 af 29. juni 1946 — indstilling til justitsministeriet om, hvorvidt der i senere retspraksis er grundlag for at nedsætte idømte straffe ved benådning.

Ankenævnets medlemmer oppebærer honorarer, der fastsættes på finansloven.

I 1945 påregnede man, at ankenævnet ville kunne ophæves efter 5 års forløb. Dette viste sig imidlertid ikke muligt, og ved lov nr. 223 af 27. maj 1950 blev der derfor skabt hjemmel for, at nævnet kunne fortsætte sin virksomhed indtil den 1. juli 1952. Da nævnet fortsat har et ikke ubetydeligt antal sager til behandling, anser justitsministeriet det for påkrævet, at dets funktionsperiode forlænges med yderligere to år.

Idet jeg iøvrigt henviser til de til lovforslaget knyttede bemærkninger, skal jeg tillade mig at anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om tipning, til hvilket udvalg er henvist forslag til lov om den ved lov nr. 230 af 27. maj 1950 om ændring i lov om tipning af 9. juni 1948 oprettede studiefonds forvaltning og virksomhed.

Valgt blev: *Sæderup, Henry Hansen, Johannes Hansen, Sofie Hansen, H. P. Johansen, Aage Knudsen, Astrid Skjoldbo, Elmquist, Melchior Kjeldsen, Johs. Larsen (Tune), Stegger Nielsen, Esther Malling Pedersen, Bonnichsen, H. K. Sørensen og P. N. Petersen (Røjle).*

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Første behandling findes i tidenden sp. 429; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 1195.

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Formanden: Under behandlingen af denne sag kan også den følgende sag omtales, nemlig: